

Σάμ. || Παροιμ. Ὁ ἄντρας μου βασιλεὺς κ' ἐγὼ βασίλισσα, ὁ ἀδελφός μου βασιλεὺς κ' ἐγὼ σκλάβη του (ἐπὶ ἀδελφοῦ ὅστις νυμφευόμενος ἀδιαφορεῖ περὶ τῆς ἀδελφῆς του ἢ τὴν μεταχειρίζεται δουλοπρεπῶς) πολλὰ. || Ἄσμ.

Ὁ βασιλεὺς ἐπρόσταξεν κ' οἱ δοῦλ' εὐθὺς ἐποίκων
Χαλδ.

Σὰ βασιλέας προπατεῖς, σὰ ρῆγας κατεβαίνεις,
σὺν ἄγγελος ζωγραφιστὸς καὶ τοὶ καρδιῆς μαραίνεις
Κρήτ.

Δὲν εἶν' ἡ μάνα μου φτωχεῖα, δὲν εἶναι ξενοδοῦλα,
μόν' εἶναι βασιλεῶς παιδί, ῥήγισσας θυγατέρα

Κέρκ. β) Ὁ ἐξέχων ἐπὶ πλούτῳ καὶ ἀξιώματι πολλὰ. :
Ἄσμ.

Χαρά σου σένα, νύφη μου, χαρὰ 'ς τὸ ριζικό σου,
τὸν βασιλέα τοῦ χωριοῦ ἔκαμες σύντροφό σου

Νίσυρ. γ) Ὁ μόλις στεφανωθείς, νεόγαμβρος Καππ.
(Σίλατ.) 2) Ἀρσεν. καὶ θηλ., ὁ ἀρχηγὸς τῶν μελισσῶν
σύνηθ. Συνών. μάνα. 3) Ἀρχηγὸς παιδιᾶς πολ-

λαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) 4) Τὸ ἔντομον μάντις
ὁ θρησκευτικὸς (mantis religiosa) ΑΚουρτίδ. Εἰκόν.
βίου ζώων 424. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀλογάκι 3. 5) Τὸ
ἔντομον μηλολόνη Πελον. (Μεσσ. Παππούλ. Σουδεν.

Χατζ.) Συνών. βαβούλα (Ι) 1. 6) Τὸ ἔντομον χρυ-
σαλλίς καὶ δὴ τὸ μεγάλου μεγέθους Κύθηρ. Πελον. (Κα-
λάμ.) κ.ά. 7) Μικρόν τι ἔντομον ὠραίου ἐρυθροῦ χρώ-

ματος Στερελλ. (Εὐρυταν.) 8) Τὸ πτηνὸν calcedo is-
pida ποικιλόχρωμον καὶ χαριέστατον Στερελλ. (Μεσο-
λόγγ.) 9) Πτηνὸν τι ἄγριον Κέρκ. (Ἀργυράδ.) 10)

Ὁ ἄρτος Μλελέκ. Ἐπιδόρπ. 210: Μὰ τοῦτον τὸ βασιλέα!
(ὄρκος). 11) Μία τῶν πλευρῶν τοῦ ἀστραγάλου ἐν παι-
διᾷ πολλὰ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ.) Συνών. βασι-

λεῖα 4, βασιλίκι 4. 12) Παιδιά δι' ἀστραγάλων πολ-
λαχ. : Τὰ παιδιὰ παίζουν τὸ βασιλέα ἢ τοὺς βασιλεῖδες. 13)

Θηλ., εἶδος παιδιᾶς Μακεδ. Στερελλ. 14) Εἶδος στα-
φυλῆς Α.Ρουμ. (Φιλιπούπ.)

Βασίλει τό, Ζάκ. Ρόδ.

Ἰσως ἐκ τοῦ ὄν. Βασίλειος.

1) Βασιλοπούλλι 1, ὁ ἰδ., Ρόδ. 2) Σιδηρᾷ σφαῖ-
ρα τοῦ ἐλαιωτριβείου διὰ τῆς ὁποίας ἐκπιέζεται τὸ ἐλαιον.

Βασιλεία ἡ, κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Τραπ. Χαλδ.)
Τσακων. βασιλείγια Θράκ. (Σαρεκκλ.) Πόντ. (Κερασ.)
Βασ'λείγια Λέσβ. βασιλεία Θήρ. Καππ.

Τὸ ἀρχ. οὗσ. βασιλεία.

1) Ἡ βασιλικὴ ἐξουσία κοιν. καὶ Καππ. Πόντ. (Κερασ.
Τραπ. Χαλδ.) Τσακων. : Φρ. Πάει, πέρασε ἡ βασιλεία του
(ἐπὶ τοῦ ἐκπεσόντος ἀπὸ ἀξίωμα ἢ θέσιν) κοιν. || Ἄσμ.

Ὁ βασιλέας ὠρίζεν, ἐποί'νεν βασιλείαν
Τραπ. Συνών. βασιλή. 2) Εὐτυχία, εὐδαιμονία πολ-
λαχ. καὶ Πόντ. (Κερασ.) : Ἐχασε τὴν βασιλείαν του Σαρ-
εκκλ. || Φρ. Βασιλεία ἐρροῦξεν ἀπάνον 'μουν (εὐτυχία ἐπε-

σεν ἀπάνω μας) Κερασ. Βασιλείαν ἔχομεν (ἀφθονίαν ἀγα-
θῶν) αὐτόθ. 3) Μέγας ἀμπελὼν Θήρ. 4) Μία τῶν
στενῶν πλευρῶν τοῦ ἀστραγάλου ἐν παιδιᾷ Ἡπ. Συνών.
βασιλεῖας 11, βασιλίκι 4.

Βασιλείαζ-ζω Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ οὗσ. βασιλεία.

Δύω. Συνών. καὶ ἀντίθ. ἰδ. ἐν λ. βασιλεύω (Ι) 6.

Βασίλειο τό, βασίλειον Κύπρ. Νίσυρ. Πόντ. (Κε-
ρασ. Τραπ. κ.ά.) βασίλειο κοιν. βασίλειον βόρ. ἰδιώμ.
Βασίλειό Χίος (Μεστ. Πυργ.) βασίλειε Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὗσ. βασίλειον.

1) Βασιλικὴ κατοικία, ἀνάκτορον Κύπρ. Ἡ λ. καὶ ὡς
τοπων. Κύπρ. 2) Βασιλικὴ ἐπικράτεια κοιν. καὶ Πόντ.
(Κερασ. Τραπ.) Τσακων. : Νὰ μοῦ χαρίσης ἓνα βασίλειο, δὲν
τὸ κάνω κοιν. Ἐδῶκεν προσταὴν 'ς τὸ βασίλειον (ἐνν. ὁ βα-
σιλέας) Τραπ. Ἐγὼ νὲ τὸ βασίλειό σου θέλω νὲ τὸ κράτος
σου, ... ἐμένα σώνει με τ' ἀφεντίου μου τὸ βασίλειον (ἐκ παρα-
μυθ.) Πόντ. || Φρ. Βρίσκεται 'ς τὸ βασίλειό του (ἐπὶ τοῦ
πρωτεύοντος εἰς ὁμάδα ἀνθρώπων ἢ αἰσθανομένου ἑαυ-
τὸν ἐν ἀνέσει ἢ ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ δράσεως). Πάει κατὰ
διαβόλου τὸ βασίλειο (ἐπὶ ἀπωλείας πάσης ἐλπίδος). Αὐτὸ
ἀξίζει ἓνα βασίλειο (ἐπὶ πράγματος πολυτιμοτάτου) κοιν.
Ἡ ὑγεία εἶναι βασίλειο (πολύτιμον ἀγαθὸν) πολλὰ. Χαρί-
ζει βασίλεια (ἐπὶ τοῦ μεθυσθέντος) Πελον. (Γορτυν.) Ὑψώ-
νομαι ἓνα βασίλειο (ὑψώνομαι οἰκονομικῶς) Τήν. 3) Βα-
σιλικὴ ἐξουσία κοιν. : Φρ. Σοὶ πάει τὸ βασίλειο (ἐπὶ οἰκογε-
νείας ἢ ἀτόμων ἐχόντων κληρονομικῶς τὰ αὐτὰ ἐλαττώ-
ματα ἢ ἀρετὰς τῶν προγόνων) κοιν. Ἀπὸ γενεᾶ πάει τὸ
Βασίλειο (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Θήρ. || Ἄσμ.

Ἡ λευτεριά βασίλειο κ' ἐμεῖς τήνε μισοῦμε
γαὶ κάνομε σὰ τζοὶ τρελλοὶ ὥσπον νὰ παδρευτοῦμε

Νάξ. (Ἀπύρανθ.) 4) Ἐπιρρηματ., βασιλικῶς Θήρ. :
Περνᾷ βασίλειο. Συνών. βασιλικὰ 2.

Βασίλεις ὁ, κοιν.

Ἐκ τοῦ μεταγν. ὄν. Βασίλειος.

1) Κύριον ὄνομα κοιν. : Παροιμ.

Ὅσο μαζὶ θερίζαμε, Βασίλει, κυρ-Βασίλει,

κι ὅταν ἀποθερίσαμε, ποῦ σ' εἶδα, βρὲ κασοῖδη ;

(ἐπὶ τοῦ ἀγνωμόνως φερομένου πρὸς ἐκείγον τὸν ὁποῖον
ἄλλοτε ἐπεριποιεῖτο, διότι εἶχε τὴν ἀνάγκην του) σύνηθ.

Ὅπου τάβλα καὶ μαντήλι | καὶ καλῶς τὸν κυρ-Βασίλει

(ἐπὶ τοῦ αὐτοκλήτου εἰς συμπόσια καὶ γάμους) πολλὰ.

2) Τὸ σιδηροῦν στύλωμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου στρέφεται ἡ
θύρα ἢ τὸ παράθυρον Ἀμοργ. 3) Τὸ κορακοειδὲς σι-
δήριον τὸ ὁποῖον στηρίζει τὰ παραθυρόφυλλα Ἀμοργ.
Ἡράκλ. 4) Εἶδος παιδιᾶς Κύπρ.

***Βασιλέλλι** τό, (Ι) βασ'λέλλ' Λέσβ.

Ὑποκορ. τοῦ οὗσ. βασιλεῖας.

Βασιλόπουλλο, ὁ ἰδ. : Φουνάξ' τὸν βασ'λέλλ' τ' μάν-
να τ' κι δὴ λέρ' (ἐκ παραμυθ.)

***Βασιλέλλι** τό, (ΙΙ) βασ'λέλλ' Λέσβ.

Ὑποκορ. τοῦ ὄν. Βασίλειος.

Ἡ ἐπαύριον τῆς ἐορτῆς τοῦ ἁγίου Βασιλείου, ἡ 2 Ἰα-
νουαρίου.

Βασίλεμα τό, κοιν. βασίλιμα βόρ. ἰδιώμ. βασί-
λεμ-μα Καλαβρ. (Μπόβ.) βασίλεμαν Πόντ. (Τραπ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βασιλεύω.

1) Τὸ νὰ γίνῃ τις βασιλεὺς Πόντ. (Τραπ.) 2) Ἡ δύ-
σις τοῦ ἡλίου συνήθως ἐν συνεκφορᾷ μετὰ τοῦ οὗσ. ἡλιος
καὶ ἄλλων ἀστέρων κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ.
(Τραπ.) : Τοῦ ἡλίου τὸ βασίλεμα κοιν. Ἀπὸν 'ς σοῦ ἡλ' τὸ
Βασίλεμαν Τραπ. Ἀπὸν-κουντὰ 'ς τὸν βασίλιμα Στερελλ.
(Ἀράχ.) Βασιλέματα τοῦ νήλιου Νάξ. (Δαμαρ.) Λάμπει ὁ ἡ-
λιος 'ς τὰ βασιλέματα Νίσυρ. Συνών. ἀποδιάβα 2, ἀπο-
διάβασμα 1 β, ἀπόκλωσμα, *Βασίλεμα-ἡλιοῦ, βα-
σιλεμός, *Βασιλιόγεμα, γέμα, γύρισμα, δύσι,
ἡλιοΒασίλεμα, ἡλιοΒούτημα, ἡλιόγεμα. β) Ἐπιρρηματ., κατὰ τὴν δύσιν πολλὰ. : Βασίλεμα ἡλιον πολ-
λαχ. Βασίλιμα ἡλιοῦ Μακεδ. Στερελλ. κ.ά. Βασιλέματα τοῦ
ἡλίου Κρήτ. Βασίλιμα ἡλιοῦ Κοζ. 3) Πληθ., αἱ κατὰ τὴν
δύσιν τοῦ ἡλίου πίπτουσαι σκιαὶ Στερελλ. (Αἰτωλ.) 4)
Ἡ κατάσταση ὁφθαλμῶν οἱ ὁποῖοι ἀπώλεσαν τὴν ζωηρό-

